

Dette er en kommentar. Den udtrykker skribentens holdning. Klik [her](#), hvis du ønsker at sende et debatindlæg til Berlingske.

KOMMENTATORER

Ukraine har brug for Winston Churchill, ikke Erik Scavenius

Når en tidligere dansk chefredaktør efterlyser en »ukrainsk Scavenius« er det en næsten svimlende infamitet, mener Adam Holm.

»Der er kun én mand, som »er villig til at ofre civile tab i titusindvis«. Han sidder i Kreml,« skriver Adam Holm.
Foto: SERGEI SUPINSKY

KOMMENTAR

Torsdag d. 21. april 2022, kl. 08.02

Del denne artikel

ADAM HOLM
Journalist og forfatter

Lyt til artiklen

5 min

Er der én ting, krigen i Ukraine har sømmet fast, er det, at en umage forsamling af gammelkommunister, nationalkonservative og selverklærede »realister« har gjort fælles front.

Denne mesalliance betyder at Ruslands militære aggression skal forstås som et legitimt selvforsvar af egne magtpolitiske interesser.

Hvad russerne foretager sig i Ukraine, er i sin essens ikke anderledes end det, USA har excelleret i rundt omkring på kloden. Vestens samvittighed er ikke snehvid, og det burde mane til forsigtighed, inden vi fremturer med følelsesladede fordømmelser af Rusland, mener de.

Ingen ved deres sansers fulde fem bifalder naturligvis den russiske krigsmaskines destruktive og dræbende fremfærd, men når denne selvfølgelighed er afliret, står synspunktet tilbage: Rusland er tvunget til at handle resolut i lyset af truslen om Ukraines indlemmelse i NATO, ja, Putin, den angiveligt durkdrevne taktiker, har ikke kunnet gøre andet end at sende sine tropper i kamp.

Stats- og Udenrigsminister Erik Scavenius og Adolf Hitler i samtale i 1941 i forbindelse m. underskrivelsen af Anti-Komintern aftalen.

Foto: Ukendt.

Det er snarere visse vestlige ledere, som med deres uforsigtige træk på storpolitikens skakbræt har ændret spillets dynamik og bragt freden i alvorlig fare, så alvorlig at vi nu, 30 år efter ophøret af Den Kolde Krig, atter går rundt og fryser - og gyser - ved tanken om et atomart ragnarok i Europa.

Forleden serverede Dagbladet Informations mangeårige kommentator og tidligere chefredaktør [Lasse Ellegaard](#) en variant af dette synspunkt. Ellegaard er altid værd at læse, men derfor kan han jo udmærket være galt afmarcheret.

Den garvede jagttager af udenrigspolitikken mener, at det er »dæmoniseringen af Rusland«, som har »blokeret for ædruelige bud på angrebskrigens årsager«.

Dæmoniseringen? Hvad Ellegaard nøjagtigt sigter til står ikke klart, men hvis han mener at præsident Putin får på puklen for sin beslutning om, at iværksætte den såkaldte »special militær operation«, er det jo sandt.

Men en dæmonisering? Nej, mon ikke Ellegaard forveksler de statskontrollerede russiske mediers besudling af Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj med de vestlige mediers skildring af Putin? Her kan man tale om dæmonisering, når en mand med jødisk baggrund stemples som nazist. I vores medier, tag bare det organ Ellegaard selv skriver for eller hosstående publikation, bliver den russiske holdning til Ukraine beskrevet stolpe op og ned med flittig brug af russiske kilder.

er det et under for Ukraine, at landet ikke ledes af en Scavenius, men af en mand, som alle fejl ufortalt, bringer mindelser om en anden den Verdenskrig: Winston Churchill.«Foto:Anonymus

»Midt i sorgen er det et under for Ukraine, at landet ikke ledes af en Scavenius, men af en mand, som alle fejl ufortalt, bringer mindelser om en anden skikkelse fra Anden Verdenskrig: Winston Churchill.«
Foto: Anonymus.

Ellegaard går skridtet videre. Det er den ukrainske præsident, der har forværret den i forvejen yderst anspændte tilstand mellem Ukraine og Rusland ved at søge »øget uafhængighed af den store nabo« og ved »at ignorere det geopolitiske faktum, at stormagtsinteresser altid trumfer andre«.

Altså: Lederen af Europas næststørste land har formastet sig til at ville bryde med russernes mangeårige indirekte kontrol over ukrainske affærer, en kontrol, der har ført til annekteringen af Krim og en otte år lang krig i Donbas-regionen. Til overflod har samme præsident ladet hånt om, at store magter skal have lov til at udfolde sig lidt mere ubehersket end småstaterne. Hvilken skamløshed!

Men der er mere, hvor det kommer fra. Ellegaard afslutter med følgende knaldperle: »Som Milan Kundera har sagt, er det, der definerer et lille land, bevidstheden om, at det kan forsvinde på et øjeblik. Derfor er en ukrainsk Erik Scavenius nødvendig, medmindre Zelenskyj er villig til at ofre civile tab i titusindvis«.

En ukrainsk Scavenius? Altså, den mand som under besættelsen herhjemme blev ansigtet på samarbejdet med tyskerne, han som indgik ydmygende kompromiser og udviste en til tider beskæmmende leflen over for de fremmede okkupanter.

Det er en sådan figur, Ellegaard efterlyser på et tidspunkt, hvor ukrainerne er ramt af en blodig uret. Tusindvis er allerede blevet dræbt, såret, bortført, voldtaget, tæsket, fordrevet. Flere vil følge.

At Ellegaard i samme sætning lægger ansvaret for ukrainernes ulykke på Zelenskyjs skuldre er en næsten svimlende infamitet. Der er kun én mand, som »er villig til at ofre civile tab i titusindvis«. Han sidder i Kreml.

[Scavenius](#) medvirkede til, at tyskerne kunne betragte Danmark som en »flødeskumsfront«. Ukrainerne slås ikke for at få mere piskefløde i kolonialhandlen og ro i gaderne underlagt en prorussisk kollaboratør. De slås for deres eksistens.

Midt i sorgen er det et under for Ukraine, at landet ikke ledes af en Scavenius, men af en mand, som alle fejl ufortalt, bringer mindelser om en anden skikkelse fra Anden Verdenskrig: [Winston Churchill](#). Hans mest berømte sætning? We shall never surrender! Vi overgiver os aldrig.

Adam Holm er journalist og forfatter

LÆS MERE

[KOMMENTARER](#) [ABONNEMENT](#)

[DEBATINTERVIEW](#) [ABONNEMENT](#)